

BIRÓ ÁRPÁD LEVENTE

Zsákutca

**Szereplők: VERA
PISTI
POLGÁR IMI
POLGÁR ANNA
POLGÁR BERNADETT
EMMA NÉNI
ANIKÓ**

Lakótelepi egyenlakás. Minden példás rendben tartva. A jelenetek snittszerűen következnek egymás után.

1. Jelenet

Este. Kulcszörgés, nehezen nyitják az ajtót, nem találják a lyukat. Kisvártatva belép egy kissé zilált asszony. Motyorászik, inogva jár: láthatóan ittas. Lerúgja a cipőjét, a konyhába megy, és a mosogatóról lever néhány edényt.

VERA: Faszomba...

Az ajtón kilép Vera tizenéves fia.

PISTI: Anya, megint részeg vagy?

VERA: Ssss! Közérdekű közlemény? Társadalmi célú hirdetés?

PISTI: Megint részeg vagy.

VERA: Különben is ágyban a helyed.

PISTI: Hova öltöztél így ki?

VERA: Miért is nem vagy te ágyban, mint minden rendes gyerek?

PISTI: Születésnap? Névnap? Keresztelő? Halotti tor?

VERA: Névnap, hogy nyugodna békében. Kinyaltam magam a Pista neve napjára. De tényleg, a Szaros Pista neve napjára nyaltam ki magam. A Szaros Pista neve napja alkalmából kinyalatkozva mutattam meg magam, mert már úgy éreztem, a francnak se kellek. Csak a Szaros Pistának. Itt volt az alkalom. Elmentem a névnapjára, ő meg is mondta, hogy szép a szemem és megfogta a puncim. A tettek mezejére lépett. Apropó, te mosogattál el ilyen ügyesen?

PISTI: Én.

Vera megsimogatja fia fejét, ott vannak közel egymáshoz. A nő rápillant a mellére.

BIRÓ ÁRPÁD LEVENTE (1993, Nagyvárad) a BBTE önálló magyar nyelv, kommunikáció, közkapcsolatok szakain végzett, a Kommunikációs készségfejlesztés mesterképzés elsőéves hallgatója és a nagyváradai Szigligeti Színház kommunikációs felelőse. Színházi tárgyú szövegeit a Korunk, a Játékter és a Várad közölte. Morsák című első dramolettjét az Oberon Csószínház vitte színre (2012), Szent László csudatettei című mesejátékát a Szigligeti Színház Lilliput Társulata mutatta be (2015).

VERA: Hát a mellem is lötyyedt. Fogd meg! Fogd csak meg! Családban marad. Mi az, szégyellős vagy? Vagy meleg? Először sírnék, mert buzi a fiam, de mit tegyek, nem tagadnálak ki. Na, fogd meg!

Hirtelen felkapja a vizet. Miközben beszél, Pisti elvonul a szobájába.

VERA: Hát te is csak olyan vagy, mint az apád. Vér helyett víz folyt a pöcsében. Pedig téged is Pistának hívnak. De nem vagy egy Szaros Pista. Fosos Pistike... Csúnya vagyok, de azt mondta, szép vagyok. Éreztem, ahogy az ujjai közt felgyűrődik a puncihájam. Erős volt a fogása... Verocska, meg-részedgtél. Megint. Vera, Verocska, Vero... niké!

2. Jelenet

Emma néni interjút ad. Vetített riport. A néni neve a szalagon: Ábrahám Imréné – Emma néni.

EMMA NÉNI: Hát igen, hallottam. A mentő sokáig itt volt, akkor jöttek rendőrök, cibilbe, szóval cibilbe is voltak, meg beöltözve. Tényleg segítőkészek voltak, nem lehetett mondani, hogy nem. Csakhát ő már akkor nem tudom, kábítózott vagy beivott, szóval nem tudom, így hirtelenjében rosszul lett. Elesett, lelökték, nem tudom, de aztat derítették ki végül is, hogy elesett, mert mégiscsak a vérében az alkoholszint, ugye. Hát ugye attól kezdve a szegény így össze-vissza. Csonkáné Klára eteti, néha pedig Lehoczkné Ilonánál tölti az éjszakákat.

3. Jelenet

Ugyanaz az egyen-lakásbelső, más szereplőkkel. Polgár Imi jön ki az egyik szobából a nappaliba, tesz-vesz. Kis idő múlva érkezik Polgár Anna, a feleség, zaklatottan.

ANNA: Te Imi, ez a gyerek nem ismer meg engem.

IMI: Mit vagy úgy oda? Engem sem ismert meg.

ANNA: Mit vagyok oda? Hát a gyerekemről van szó, a gyerekünkről.

Kilép Bernadett.

BERNADETT: Sikerült elaltatni.

ANNA: Te láttad...? Nem ismer fel. Nem ismeri meg az anyját!

BERNADETT: Az apját se.

ANNA: Őt nem érdekli.

IMI: Mi az, hogy nem érdekel? Mi az?! Mondtam én ilyet?

BERNADETT: Ne olyan hangosan, még felkel.

ANNA: Az előbb még... hagyjuk!

IMI: Nyugtatni akartalak, hogy...

ANNA: Te csak engem ne nyugtatgassál, amikor a gyerekünk egyszerűen nem ismeri fel a szüleit!

IMI: Segít valamit, hogy itt sipákolysz?

ANNA: Ne szólj hozzám.

BERNADETT: Hazajösztek veszekedni? Ennek sok értelme nincs.

ANNA: Na tessék, a másik lányom is kezdi...

BERNADETT: Egy fél éve nem voltatok itthon, a kicsi csak képről tudja, hogy vannak egyáltalán szülei.

IMI: Jó. S azt nem látja, hogy pénzt keresünk? Hogy azért van neki szaros Barbie-ja, mert mi ott nyomjuk a normát?

BERNADETT: Hatéves.

IMI: Mikor tanultál te meg így szájalni?

BERNADETT: Az elmúlt fél évben...

ANNA: Kész! Elég volt. Nem ezért jöttünk haza. Majd megbarátkozunk a kicsivel, s majd veled is... megbarátkozunk. Feküdjünk le, feküdjünk le, mert sokat utaztunk. Fáradtak vagyunk, ugye?

IMI: Én nem.

ANNA: Attól még lefekszünk.

IMI: Elmegyek, megnézem, mi újság a cimbikkel.

ANNA: Nesze neked, családlátogatás.

Bernadettnek csörög a telefonja. Anna pakolgat, Imi elmegy otthonról.

BERNADETT: Szia. Igen, miért? Hát most éppen... jó, jó, megyek. Tíz perc. Tizenöt. Szia. Anya, megyek.

ANNA: Te is hova?

BERNADETT: Pisti hívott.

4. Jelenet

Emma néni interjút ad. Vetített riport. A néni neve a szalagon: Ábrahám Imréné – Emma néni.

EMMA NÉNI: Aztán hazahozták, haza. Figyeltem őket, járogattam oda. Borzasztó nehéz volt az a korszak, mindenkire való tekintettel. Akkortájt maradozott el a kislyány is, az a kis Bernadett, a Polgár Imi kisebbik lyánya. Sokat járt ide, aztán már egyszer csak nem járt többet.

5. Jelenet

Telefonos jelenet: az érkezők hosszú telefonkábeleket húznak maguk után. Amikor az egyik szereplő befejezi a hívást, és kimegy a színről, érkezik a következő. A telefonzsinórok a további jelenetekben is a színen maradnak, a színészek mindvégig botladoznak bennük.

PISTI: Halló. Hogy tetszik mondani? Á, csókolom. Igen. Igen. Igen. Nem. Igen. Aha. Anya? Itthon. Igen, de, ööö, alszik. Nagyon fáradt. Azt ööö mondta, hogy doldolgozatokat javított. Késő estig, igen. Hogy nem volt bent már egy hete? Nem, nem hazudok. Mi? Megmondom. Feltétlenül. Viszonthallásra.

ANNA: Mondom! Ha így volt. Nem ismert meg. Nem. Én tudtam, hogy a gyerekek felejtősek. De hát ez. Anya, ne kezd. Ne kezd, mert Bernadett-től már megkaptam. Te is így gondolod? Azok után, hogy pénzelünk. Hát nem hiszem el. Hát ez tisztára... elmegyünk fél évre és meghülyültök? Hogy mi hülyültünk meg? Jómódunkban? Anya, most megyek, lefekszek, fáradt vagyok. Fejezzük ezt be. Fejezzük be. Szia. Szi. Szia. Szia, anya.

VERA *részeg még, csörög a mobilja, de nem tudja felvenni*

Na. A zanyád. Halló! Halló... faszomba! Hát ez... faszomba már!

IMI: Halló, szia. Igen, igen, megérkeztünk. Szerencsésen. Itthon. Ja, a lányok jól, Anna is. Nagyjából. Ti? Nem hallak rendesen. És apáék? Miért nem ezzel kezdted?! Hol? Melyikben? Onkológia, mi a szar van már? S ti nem szóltok? Mi az, hogy ne háborodjak fel? Mi az, hogy jó út? Te csak ne foglalkozz az én jó utammal, hanem mondd meg, nem így egyeztünk meg? Így egyeztünk meg, a piczába már! És akkor mi, mi a diagnózis? Nem tudják. Fasz. Odamegyek.

VERA: *újra csörög a telefonja*

Csörög a telefon! Hálló, hálló. Na. A faszomba.

ANNA: Bernadett, ha hazafele jössz végre már, akkor vegyél egy zacskó rizst. Akarok csinálni olyan paellát. Vettem hozzá tengergyümölcsét. A kicsi allergiás rá? Mióta? Á, értem. Akkor hagyd, hagyd csak! Jó, mást nem. Szia!

VERA *továbbra is csörgő telefonnal, amit végül is a falhoz vág.*

Istenverte... Istenfasza... Isten bassza meg!

6. Jelenet

EMMA NÉNI: Ki. Kirúgták. Hát mit csináltak volna? Még bizottság is volt. Még ide is kivonultak. Ki, ki. Nem akarta őket beengedni. Sokáig csengettek, ilyen ügyészek, vagy mik. Meg ilyen terápiás. Jöttek volna, hogy segítsenek, de az köszönte szépen, nem kért belőle. Hát így. Kaptak szocsiált, hordták az ebédet a néptanáctól, meg a gyerekpénz.

7. Jelenet

Vera és Imi érkeznek a lakásba. Mindketten részegek, fogják egymás kezét, nagy zihálások és nevetgélések közepette szerelmeskedni készülnek. Már benne vannak a javában, amikor belép Anna. Nézi őket. Ők nem látják a nőt. Anna higadt, mintha a másik nő ott sem lenne.

ANNA: Beszelnünk kell. Hát nem nézhetem karba tett kézzel, hogy széthull a családom, nem? Úgy döntöttem, hogy lépnünk kell. Most hogy már szépen megvetettük a lábunkat Spanyolországban, azt hiszem, itt az ideje az új fészekrakásnak.

IMI: Miről beszélsz?

ANNA *odamegy a férjhez, és mintha Vera ott se lenne, megigazítja a férfi ingnyakát.*

Hát nem érted? Magunkkal visszük a lányokat. A papírok rendben, s ott majd keresünk új albérletet. Ideig-óráig meg tökéletes lesz a garzonban is.

IMI: Nem látod, hogy baszunk?

ANNA Baszás ide, baszás oda, azért egy kis időt fordíthatnál a feleségedre is. Jó lesz így? *Csend.* Hallgatás beleegyezés. Oké, folytassátok. Mintha csak itt sem lennék.

Leül és elővesz egy női magazint.

8. Jelenet

BERNADETT: Anyád?

PISTI: Bent.

BERNADETT: Megint ivott?

PISTI: Mindig.

BERNADETT: Ez most már örökké így lesz?

PISTI: Tudja fasz. És nálad?

BERNADETT: Itthon ülnek. Vagy vendégségbe mennek. Unom őket.

Eljönnek félévente egyszer, és körül kell őket rajongani.

PISTI: De a pénzük jó, nem?

BERNADETT: Ja, a pénzük jó.

PISTI: A pénzük nélkül nem lennél sehol.

BERNADETT: Bulizni sem járnék.

PISTI: Meg a nagyanyád se.

BERNADETT: Ó pláne nem járna bulizni.

PISTI: Mármin a nagyanyád sem tudna eltartani. Kettőtöket.

BERNADETT: Te figyelj, s ti miből éltek?

PISTI: Kaptunk valami szocsiált. Dugdosom. Meg a gyerekpénz. Azt is dugdosom. Ha megtalálja, elissza. De talállok majd más búvóhelyet.

BERNADETT: Figyelj, Pisti, én nem akarlak itthagyni.
PISTI: Hát akkor ne tedd!
BERNADETT: Muszáj. Anyám kitalálta, hogy menjünk mi is velük.
PISTI: Mikor utaztok?
BERNADETT: Holnapután.
PISTI: Áhá.
BERNADETT: Nagyon utálsz?
PISTI: Nem. Dehogyan.
BERNADETT: De majd jövök.
PISTI: Félévente egyszer, és majd elvárod, hogy körberajongjanak.
BERNADETT: Figyelj, küldök neked pénzt. Majd takarékoskodok.
PISTI: A postán úgyis kibontják s kiveszik belőle a pénzt.
BERNADETT: Bankszámla.
PISTI: Jó, figyelj, nyugi. Elleszünk mi valahogy. És akkor ez az utolsó, hogy látlak?
BERNADETT: Még holnap is. Vagy holnapután, ha eljössz hozzánk...
PISTI: Jó, gyere holnap is!

9. Jelenet

Pisti gitárt vesz a vállára. Hangol. Énekelni kezd, vidám, optimista éneket, de megzavarja, hogy anyja részegen támolyog mögötte és ismét leveri az edényeket. Mikor másodjára hangoskodik, leveszi magáról a hangszeret.

PISTI: Az istók tossza rád a plafont.

10. Jelenet

EMMA: Megdöbrentette ez az egész várost. Meg az egész országot, szerintem. Ez egy értelmes, okos gyerek volt, leérettségizett, ő volt az, akire lehetett számítani, lehetett építeni... Mikor fog ez bemenni a műsorba? Mert akkor szólok a Lehoczkyné Ilonkának, hogy nézze ő is.

Szomszédok főcímmzene.